

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԱՇԽԵՆ ՀՐԱՏԱՆ

ՀԱՅ ԶԻՆՈՒԹԻՒՆ

Ավանդի զօրացոց մըն է
ու մարդիկ զինուարներ:

Գ.

Գ. Ռ Ե Ց

ԳԵՂՐԳ Շ. Վ. ԱՐՄԱՆԵԱՆ

(ԱՌԱՋՆՈՐԴ ՌՈՏՈՍԴՈՅԻ)

ԳԻՆ 20 ՓԱՐԱ

Զինուարներն արի

Կ. ՊՈԼԻՍ

ԳՐԱՏՈՒՆ Յ. Կ. ԱՇԽԵԱՆ

1912

ԳԵՂՐ
Վ. Վ. Վ.

ՀԱՅ ԶԻՆՈՒՐԻ Ն

Առածը կ'ըսէ . վարժութիւնն երկրորդ բնաւորութիւն կը
պառնայ : Ու բախ ենք որ այդ վարժութիւնը՝ Հայուն կրկին
պիտի չնորհէ այն երկրորդ բնաւորութիւնը , որը շատոնցէն
ունէր ու պահ մը ընդհատուած էր . սա ալ շատ ուղիղ է թէ
քիչ առաջներն այնչափ կը խրտչէինք այդ բառէն (զինուոր) .
Բնական է որ բառն ինքնին յանցանք մը չունէր . այլ աւելի՝
վարող պետը , գլուխը , կամ պետեր ու գլուխներ երբ զին-
ուորները չէին պահեր ու առաջնորդեր բուն իրենց դերին ,
պաշտօնին (ծառայութեան) մէջ : Մեր մէջ ընդհանրապէս այն
աչքերով կը դիտուէր կամ կ'ըմբռնուէր զինուորը ու զինուո-
րականութիւնը . իբր միշտ դժոխային ծրագիրներու ու հրա-
մաններու գործադրովը լո՛կ . մինչդեռ ան նուիրական պար-
աւորութիւն կատարովի ծառայութեանը մէջ , կուրծքը հայ-
քենիքի թշնամիի առջեւ բացող , արիւնը թափող , մարմինը
նուիրող զինուորը և ոչ թէ իր տունը միամիտ ու յուսամիա-
նստովը , իր դաշտին մէջ վարողն ու հերկողը , իր կրպակին
մէջ առաւօտէն ցերեկոյ արուեստով պարապողը , հալածելու ,
անոնց դէմ ճակատելու , անոնց չունեցած ոյժին դէմ կուռե-
լու զինուորը . ուսկէց կը ծնէր ու կը ծնի , ուսկէց կը տա-
քածուէր ու կը տարածուի հուրը , սուրը , արիւնն ու աւերը
ռւսկէց կը դրօշմուէր ու կը դրօշմուի ճակատներու՝ կեանքի ,
դիրքի , պաշտօնի , աստիճանի ու նուիրականութեան մը նսե-
մացում , ստորնացում , ու կը բացուէր ու կը բացուի նաև
անագին խրամատ , անջրպետ մը , որուն փակման և կամ
կրկին միացմանը պէտքերուն երկար տարիներ , բազում ջան-

քեր ու աշխատութիւններ պէտք կ'ըլլան, ու ո'րչափ մեծ,
անհամեմատ քանակութիւններով, ոյժերու ու հարստու-
թեան պէտքով։ Հիմակ որչափ կը տեսնենք ու այնպէս ալ կը
հաւատանք թէ՝ զինուորին երկաթ բազուկը մինակ հայրենի-
քի մեծութեան ու անկախութեան ոտնձգութիւն ընող թռչ-
նամիին համար պիտի պնդանայ. թէ զինուորի կրանիթ կուրծքը
միայն հայրենիքի պարարտ, արգասաբեր հողամասի մը աչք-
տնկող անկուշտ ագահին դէմ պիտի բերդանայ. թէ զինուորի
յաղթ, հսկայ կոնակը միայն հայրենի հողէն ներս քայլ մը
առնող, և կամ Անոր փառաւոր դրօշը ծակծկողին դէմ պիտի
ժայռանայ. թէ զինուորը հայրենի հողին վրայ լոիկ միջիկ աշ-
խատողը, իրարու դրկից ու պատկից եղող, նոյն դրօշին ու
Պետութեան տակ ծառայող ո՛և իցէ անհատը պիտի պաշտ-
պանէ ու հովանաւորէ, անոր տան սրբութիւնն իրը համարե-
լով, անոր պատիւը իրը, անոր կայքն ու գոյքը միշտ իրը հա-
մարելով ու այդ սրբութեան, պատիւին, ու հարստութեան հա-
մար կեանքն ի սպաս դնելով. այս է հասկցուած. պարտա-
ւորուած ու վնասուած զինուորութիւնը, ու ինչո՞ւ ամէն
Օսմանցի այս զինուորութիւնը չցանկայ, ինչո՞ւ ամէն Օսմանցի
այս պարտաւորութիւններով չփութոյ զինուորութեան, և
առանց առարկութեան։ Հակառակէն հասկցուած, ու խորա-
կան ոգւով պարտաւորուած զինուորութիւնը, հայրենիքի ոչ
թէ փառքին, այլ նաև մացումին, ո՛չ թէ պահպանումին, այլ
կորուստին, ո՛չ թէ շինութեանը, այլ քայքայումին պատճառ
կ'ըլլայ։ Ուր էր թէ մարդեր ու պետութիւններ՝ ընչաքաղց,
անյագուրդ բնաւորութիւններէ հեռի մնային, ու այդ բարքը
սրբագրէին, ու այն ատեն դաղրէր զինուորութիւնը հաւա-
սարապէս. ո'րչափ յառաջ պիտի երթար, ո'րչափ պիտի յաջո-
ղէին ու քանի՛ պիտի ծաղկէր երկրագործութիւն, արուեստ-
հարստութիւն ու ճոխութիւններ, ու պիտի դաղրէր ամէնէն
աւելի սպաննելու, իրարու երկիր աւրելու, տուններ քանդելու,
չէն քաղաքներ ու գիւղեր դժոխք դարձնելու աենչը։ Ու երբ-

գեռ մարդուն մէջ համեղբայրութեան գաղափարը չէ ունեցած իր հաստատ կոռւանը, ու զեռ կրօններու քարոզած սիրոյ վարդապետութիւնը միայն յատկացուած չէնքերու մէջ տիրելու ու վաղանցիկ կերպով տպաւորելու զօրութեանը մէջ է, շատ հեռի ենք բուն եղբայրութեան վարդապետութենէն ու տիրապետութենէն, ու ընդհակառակն շատ աւելի ու շատ լաւ կը կատարելագործուին այն գործիքները, այն առարկաները, որոնք մարդուս կեանքը վտանգելու ու փճացնելու կը ծառայեն, իսկ շինութեանը համար ո՛չ. ու քանի՛ հեռի ենք այդ օրհնեալ թուականէն ու միլիոնաւոր փարստիներով: Եւ երբ այսպէս՝ գէթ ներքին վարչութեան ու կառավարութեան մէջ ի՞նչ ձեւի տակ ու ինչ եղանակի ներքեւ ալ ըլլայ ու գտնուի, զինուորի ոյժը պէտք է ծառայէ մարդուն, ընկերութեան ու համարնակչութեան շահերուն: Օսմանցիութեան ներքին կեանքը քայքայման, փճացման չենթարկուելու համար, ա՛լ ըոպէն հասած է, ժամը սպառած, ու որոշ զիտնալ պէտք է ու ամէն ճշմարիտ Օսմանցի անհասի պարտքն է թէ բացարձակ ճշմարտութիւնը և թէ անպայման ուղղութիւնը խօսքի, գործի, զինուորութեան ու զինուորականութեան մէջ, միայն ու միայն ըլլալու է նոյն այն ուղղութիւնն ու ճշմարտութիւնը, և որով կարելի է քայլել ու քայլեցնել անմոլոր ու անխոտոր. ու մանաւանդ երբ երկրի մը մէջ այլազան տարրեր կան որչափ աւելի ուղիղ, ճշմարիտ, անկեղծ, հաւատարիմ, անկողմնակալ, անաշառ, բացարձակ հաւասարութիւնն յարգող, սիրող և միայն անոր ծառայող, վարուողութիւն ու վարչութիւն պէտք է, ու այս է որ պիտի առաջնորդէ նաւահանգիստ: Ո՞ր վարչութիւնը ըլլայ թող ըլլայ, իր յարկաբամնին վրայ պէտք է ցուցակագրէ Արդարութիւն, ճշմարտութիւն ու Հաւասարութիւն, և ասոնք անպայմանօրէն ու բացարձակօրէն. ասկեց անդին տարրեր քայլեր, անօրինակ միջոցներ, սեւեռեալ մտածումներ, անիրականալի խորհուրդներ. տհաս ու անմարս նպատակներ, անգործադրելի գործունէութիւններ Զարեն են,

այո՛, միշտ Զարէն։ Օսմ. զինուորական վարչութիւնը գիտէ-
թէ օսմանցի զինուորին տոկունութիւնը, քաջութիւնը համ-
բաւեալ էր։ այդ համբաւը դարձնել պէտք է, ու պետեր և
վարիչներ այդ ուղղութեամբ քալելու են։ նախ պետեր իրենց-
բուն պարտականութեան բարձրութեան վրայ մնալու են։ հա-
մոզեն, խրատեն, սովորեցնեն հայրաբար, առաջնորդեն տիրա-
բար, սիրեն եղբայրաբար, և առխուծաբար՝ թշնամիին դէմ։
Հայ զինուոր, ահա զուն ալ իրր Օսմանցի անհատ այդ նուի-
րական պարտականութեան ուղիին մէջ ծառայելու կանչուած
ես և որո՞ւ, հայրենիքին, բաղձալի, սիրալի հայրենիքին։։.
Ի՞նչ մեծ բախտաւորութիւն քեզի, երբ զուն զրկուած էր այդ
պարտականութենէն, որ ըսել է զրկուած էիր քաղաքացիա-
կան կարգ մը իրաւունքներէ, ու այդ զրկումը ստրկութեան-
կամ գերութեան մէկ տեսակը չէր։ աեսակ մը անվատահու-
թիւն չէր, որ նետուած էր ճակտիդ երբ քեզի իրաւունք տըր-
ուած չէր ծառայելու այն հայրենիքին որ քուկդ ալ էր, է և
սլիտի մնայ։ ինչպէս ամէն Օսմանցիի. զուն երբ՝ անոր հողէն
ծնած, օդովի ու ջրով մնած ու մեծցած էիր, ատոր հանդէպ
չունէի՞ր այն երախտագիտութիւնը կամ այնչա՞փ ապերախտ էիր
և կամ թոյլ ու երկչո՞տ։ ո՞չ ո՞չ, ամէն ոք կը վկայէ, ինչպէս
պատմութիւնները թէ զուն դեռ կը կրես քու նախնիքներուն
արիւննու ան կը պճտայ, կ'եռայ, կ'եփի անխօսուկ բայց ան-
մեռուկ, և նոյն դիւցազանց արիւններէն, որոնք պահերու ու
օրերու, տարիններու ու դարերու մէջ երկիրնին (հայրենիքնիս)
պանծացուցին ու երկիրներ սարսեցին, գահերու հետ ճակա-
տեցան, ռազմավարներ դողացուցին, սպայակոյտեր հիացու-
ցին, հարիւրներով հազարներ, ու հազարներով բիւրաւորնե-
րու դէմ կռուեցան, յաղթեցին ու յաղթուեցան, ու անոնք,
որչափ իրենց երկրի ու գահի, նոյնչափ ալ իրենց տիրապե-
տողներու անուան ու փառքին համար նոյն քաջութիւնով։
կորովով ու հաւատարմութիւնով, անոնք ռազմիկ, անվախ ու
անահ մարտնչող ու կոխին մէջ նետուող էին, մարտեան։

գնդերը ապրուեցնող, անոնք միշտ հաւատարիմ զինուորներ էին ու զինուորական, ու այդ ոգին շատ հին օրերու մէջ ալ, մինչեւ Ասքանազեան գնդերն ալ ու տակաւին անկէց ալ հին, անշուշտ այդ Արիւնն ու Անունը, ցեղն ու կրօնը, ժամն ու հաւատը, նկարագիրն ու եռանդը, տոհմայնութիւնն ու հաւատարմութիւնը պիտի ապրին դարերու մէջ ու պիտի ապրեցուցուին։ Մեծ հաւատք ունինք թէ՝ Հայ Օսմանցի զինուորը նոյն հաւատարմութեան, չարքաշութեան, քաջութեան, մեծութեան, բարձրութեան ու պարտաւորութեան մէջ պիտի փայլի այնպէս ինչպէս իր նախնիք ու աղբրտիք այս ու այն պետութեան զինուորական ծառայութեանց մէջ։ Հայ Օսմանցի զինուոր դուն անտրառունջ քայելու ես պարտքիդ ուղիին մէջ, այլապէս մտածումներ քեզ պէտք չէ խաթարեն, թուլացնեն, ու վհատեցնեն. դուն պէտք է հաւատարիմ գտնուիս նուիրական պարտականութեան մը առջեւ։ ու պարտաւորութեան մը մէջ։ Լաւ ուսնիր, ամենափոքր գործէն ամենամեծին մէջ հաւատարմութիւն ու աշխատութիւն կը փնտռուի, ինչպէս Ս. Դիրքն ալ կ'ըսէ. «Ով որ քիչին հաւատարիմ է շատին ալ հաւատարիմ է»։ Դուն պարտաւոր ես հնազանդիլ ամէն մի հրամանի, ու հպատակիլ բոլոր օրէնքներու. հնազանդիլը ստրկանալ չէ, հպատակիլն ալ գերութիւն չէ, և բնաւ. կարգապահութիւն և օրինաւորութիւն այդ կը պահանջեն. ուրտեղ օրէնք և օրէնքի գործադրութիւն չկայ, հոն կանոնաւոր գործ ու յառաջդիմութիւն չկայ, ուր հնազանդութիւն, հպատակիլ չկայ, հոն օր մը հրամայելու կամ լաւ արդիւնք մը մէջտեղ բերելու հաւանականութիւնն երբեք չկայ։ Քու նախնեացդ սրբազան այն ոգիները, զինուորին ու զինուորականութեան, թող քեզի հրահրեն, քաջալերեն, ուժեղացնեն և դուն այդպէս զօրացած քու նուիրական, բազմիցս ստիպողական պարտքերուդ մէջ չթերանաս և ցեղիդ համայնքիդ հայրենիքիդ անունը բարձրացնես։

Մէ՛ խրաչի՛ր զինուոր բառէն, մի՛ քաշուիր զինուորական

ծառայութենէն, և երբեք մի սոսկար պատերազմի ուրուանկարներէն։ Ի՞նչ է կեանքը, եթէ ոչ սկիզբի օրէն ցվախճան նոյն զինուորութիւնը, տանը թէ դաշտին, կրպակին թէ վաճառատան, արհեստանոցին թէ գործարանին մէջ։ Արեգակին տակ հանգիստ, երկինքի տակ անաշխատ վայելք չկայ։ միայն բառէն է որ պիտի այլայլիս։ այո՛, նոյն զինուորն էիր քումարդկային։ Ընկերային ու ազգային պարտականութեանցդ մէջ։ և հիմակ որ զինուորական վերարկուն հագած ես՝ կը կարծես տարբեր դիրքի ու աշխատութեա՞ն մը կանչուած ես։ չէ՞ նոյնն է երբ որ ձգես ալ որոշուած օրին։ լաւ դիտցի՛ր, երբ պարտք մը կը կատարես՝ անոր ուրիշ մ'է որ կը յաջորդէ, ու կեանքը պարտքերէ շինուած շղթայ մ'է։

Աշխարհի մէջ ո՞վքեր են յաջողուածները։ Անվեհերները, աներկիւղ աշխատողները, յոյսով գնացողները, առողջ և ուղիղ մտածողները ու հաւատարիմ գործողները, սիրով ու սրտով պարտականութեան ու ծառայութեան մէջ նետողները։ ու մինչև անմահները։ եւ տառնք ո՞վքեր են, անոնք որ կեանքը ուսումնասիրած, սերտած, ըմբռնած ու մանաւանդ այդ կեանքը արժեցնելու դիտութեան տեղեակ են եղած ու յարդած բոլոր ասոր պայմանները։ Այո՛ զինուորութիւնը բուն իր դերին ու ծառայութեան մէջ դեռ ժամանակներու համար պարտաւորիչ, ու արժեցնելու մէջ փառքի ու պարծանքի բաժինը ունի, և դարերու մէջ ապրելու համար բացարձակ զոհողութիւն ու անխարդախ անձնուիրութիւններու կը կարօտի։ ապրեցէ՛ք այդ կեանքը, ծառայեցէ՛ք այդ պաշտօնին։ Այո՛ իրաւ թէ շատ դիւրին կեանք չէ և ոչ ալ հեշտ ու դժուարէ այդ կեանքի չվարժուողներուն, ու առաջին կոչին սարսափ մը կը տիրէ, դող մը կը պատէ ու մեկնումի օրուան այն ցուրտ պատկերացումը կը գծի ու կանչուողը անորոշութեան մը մէջ կը թաղուի։ բայց ինչո՞ւ և ի՞նչ ձայն այնչափ զօրաւոր է ու հնչեղ քան պարտականութեան ձայնը։ Հայ Սսմանցի զինուոր քայլէ՛ ու քայլէ՛։ այդ ևս մի դպրոց է բարեկրթութեան,

հնազանդութեան, ուժեղութեան ու աներկիւղութեան, առական տոկունութեան և կորովալից պնդութեան, ու այդ աւելի չէնք մ'է, ուր տարրեր ու այլ ցեղեր իրարու մօտիկ պիտի եղբայրանան, մուցուին ատով նախանձի. կոյր մոլութեան ու մոլեռանդութեան թողնած հետքեր, որ այնչափ վասարեր եղան սիրելի երկրին, և կուշտ կշտի, կողք կողքի խօսին հնչեն, մարզանքներ կատարեն և օր մըն ալ կոռուին Հայրենիքի փառքին ու մեծութեանը համար: Այս առաջին տպաւորութեան տակ չէնք ու դէմքեր խորթ ու ընտանի չպիտի երեւին, օրէնքներ խիստ, հրամայողներ անհամակիր, սովորութիւններ սառն ու նոյն ինքն բիրտ. բայց երբ ընտելացուի, դիւրին պիտի գայ, և արդէն անոնք են որ կը կազմեն զինուորականութեան օրէնքը: Հո՞ն երբ գգուանք ու գրգանք, շոյանք ու փայփայանք, քնքուշ կացք ու նիստ կը բացակայի, անոնց փոխան կը զօրանայ կամքի, կորովի ոյժը, և հեռու կը վանեն յուլութիւն ու ծուլութիւն, ահնուվախ, դանդաղութիւն ու տատամսոտութիւն, անանկ ալ մեղկ ու հեղդ կեանք, ու կը փոխարինուի առողջ կազմ, ուժեղ իրան, երկաթ բազուկ, ժայռ սիրտ, բիրտ հոգի, գեղանի դիրք, հուժեկու կեցուածք. ու հեռու, շատ հեռու կը մեան քաղքենի կնանքի կարգ մը անախորժ հիւսնդութիւնները, ու կը հատնին, կը ջնջուին սպառող ու սպառնացող մանրէնները: Այո՛, միջոց ու ժամանակ ձեզի տրամադրելի պիտի ըլլան ինքնազարգացման. ահա՛ երրորդ կամ չորրորդ դպրոցը. հո՞ն ուզածիդ չափ կարդայ, կրցածիդ չափ գրէ, ուսումնասիրէ, հմտացի՛ր քու և քու երկրիդ պատմութեանը, նոյնպէս մարդկային ու ցեղային պատմութեանը, գիտութեանն ու կրթութեանը, չես մոռնար նորանոր զարգացման միջոցները, կը հետաքրքրուիս զինուորական, երկրագործական, արհեստական ու արհեստական գիտութեանց, կ'օգտակարիս ու կը պատրաստուիս շաւը ընելու, լաւը ունենալու, լաւը պահելու, և յոռին, միշտ յոռին թողելու: Մի՛ մոռնար թէ Օսմանցի ես և երբեք թէ

Հայ ես . քու ընտանեկան պարտքերդ շատ են . անոր դէմ ուխտած խոստումներդ , երդումներդ , պարտաւորութիւններդ քեզի թո՛ղ պահակներ ըլլան որ չը մոլորիս , չը գայթիս , չը խոտորիս . սա ու նա շացումներէն , ապագայի ակնկալութիւններէն ու նոյն ինքն մեծութիւններէն ալ . գիտցիր թէ ուղիղ՝ ու հաւատարիմ և հարազատ ճամբով ու միջոցով մեծութիւններն են որ կ'արժեն և իրական են : Գիտցիր թէ ճնողքիդ երախտապարտ ըլլալու ես , ու այդ քեզ թող խոստմանդ ու ստացումիդ մէջ պահեն . գիտցի՛ր թէ քու ընտանիքիդ կէսն ես , մէկ մարմին ու մէկ կեանք . չես աղատ՝ գործածել կեանքդ ու ոյժդ այնպէս , ինչպէս որ երբեմն . ամէն ատենի համար պատախանատու ես ու ամէն ժամանակի համար ալ պարտաւոր , ձեր երկուքին սէրն ու սիրտը սուրբ խորհուրդով պնդուած , ոչինչով պէտք է զեղծանի , չը բծաւորի , չը կիսուի ու չայլայլի . ձեզ գերեզմանը կրնայ բաժնել . ուրեմն ապահով ճամբէն քալէ , ու այն է բարոյականութեան , պատուաւորութեան և սրբութեան ճամբան :

Գիտցիր թէ զաւակներուդ հանդէպ որչա՛փ պարտքեր ունիս , միայն անոնց ծննդեան պատճառ ըլլալդ չի բաւեր , այլ բուն պարտքդ է զանոնք պէտք եղածին պէս կրթել , ինամել , բարեկրթել , արհեստի տէր դարձնել ու մեծ տանը (ազգ) պատուաւոր ու արժանաւոր ժոռանդ պատրաստել . անոնց սէրը քու սիրտիդ մէջ պէտք է կենդանի ու առողջ մնայ . քու մտածումդ անոնք պէտք է գրաւեն երբ դուն քիչ մը հանգիստ կ'ունենաս . ուրիշներու մտածումներ այլ լնդ այլոյ ձեր կեանքէն ու պատիւէն ու եսէն բաներ մը կը գողնան : Գիտցիր թէ՝ եղբայրներուդ ու քոյրերուդ հանդէպ ալ նոյն պարտքերով բեռնաւորած ես . տե՛ս ի՞նչն է որ քեզի կանչեր է այդ ծառայութեան , եթէ ո՛չ ընդհանուրին տանը եղբայրութեան ու անոր պատիւի . ինչքի ու կեանքի ապահովութեանը , ու դուն քու արիւնդ , մականունդ կրող քու հարազատդ պիտի մոռնա՞ս . ո՛չ . և բնական է որ ո՛չ . ուրեմն քու ժամերդ յատ-

կացուր նաև քուկիններուդ համար ալ և պէտք է բարախին, թրթռան, ու փրփրան։ Շատ անուշ չէ՝ ընտանեկան բունին քաղցրութիւնը, շատ վեհ չէ ու խորազգեցիկ անոր սրբութիւնը, շատ գորովալից չէ ծնողներու խնամատարութիւնն և խնկելի՝ անոնց պատուական և ծերի օրհնութիւնները, շատ քաղցրալից չէ ընտանիքի մը մաքուր ու տաք սիրար. ու սիրտն ու սէրը իրենց (ձեզի) այդ տղամարդու ոյժը չի կրկնապատկեր իրենց բեռները, չի թեթևցներ, ծանրութիւնը չի բառնար, անտանելիութիւնները տանելի չընե՞ր. շատ մեղուալից չէ զաւակներու անբիծ անմեղ սրտերու վերբերմունքը, անուշ թոթովանքը, հրեշտակալին գեղգեղանքը ծնողներու հանդէս, ու մոռնալ ասոնք՝ մոռնալ չէ՝ բանականութիւն, մարդկութիւն ու հայրութիւն։

Շատ կտրօտալից չե՞ն քոյր ու եղբայր. «Ընդ աստեղօք ի՞նչ կայ սիրուն քան զանձկալի եղբայր անուն» . ասոնց սիրար չէ որ կը թրթռայ իրենց նժդեհ, պանդուխտ աղբարիկին (զինուոր) . ու անոնք ունին աղօթք ու մրմունջք շրթներուն ու դուն ինչե՞ր ունենալու չես . . . Ո՞չ ո՞չ դուն չպիտի մոռնաս Զինուոր որ երկնքի ու որ արեւի տակ ու շէնքի մէջ գտնուխաքու կեանքդ կերառդ, ձեւակերպոդ, ծնող ու հասունցնող գրկերն ու ծոցերը, ձեռներն ու բազուկները, սրտերն ու հոգիները չպիտի մոռնաս, չպիտի օտարանաս, խորթ չպիտի դառնաս նպատակով. զգացումով, մաքուր կենցաղով, պատուաւոր կեանքով միշտ հարազատ պիտի մնաս ու այնպէս կը հաւատանք ու պիտի հաւատանք թէ քու միւս սրբութւններդ ալ այնպէս չպիտի մոռցուին քեզնէ : Քու քաղաքդ ու գիւղդ, տունդ թէ դպրոցը, մատուռն ու եկեղեցին. խաչքարերն ու խնդրակատարները, հողուրապէս ու բարոյապէս ու վերսախն քեզ ծնող Տաճարը, մի՛ մի՛ մոռնար :

Ճշմարիտ, կատարեալ և ազնիւ նկարագրով, բարի կամքով ու արի գորովով մի՛ մոռնար կրօնդ, ազօթքի մրմունջներդ առ բարձեալն Եկեղեցիդ. սէրը, յոյսը ունեցիր, ասոնքքեզի ազնիւին, բարիին, սուրբին վրայ գաղափար պիտի տան. ասոնցմով գաղափարուէ, զգածուէ ու զգացումով լցուէ. պինդ կեցիր բարոյական վէմին վրայ ու չէնքդ ամբողջ այդ հիմին կանգնեցուր, ու դուն պիտի լցուիս Ա. Հոգիով ու շնորհիւ. հաւատքէն քեզի ամուր թեւեր շինէ, որ բարձրութեանց վրայ թառիս ու թռիս առանց վնասուելու ու վտանգուելու. յուսա՛ միշտ այն պարգևներուն որոնք երկնատուր ու ձրիատուր քու մէջ մարդ կատարեալը, արի զինուորը պիտի ձեւակերտեն: Այո՛ յուսա թէ դուն քու բարի վարքովդ, և օրինապահութիւնովդ ու անձանձիր աշխատութիւնովդ սոսկական զինուորութենէ պիտի բարձրանաս ու քու ցեղէդ քանիներ մեծ ու շատ մեծ դիրքերու ու համբաւներու արժանացած են. դուն նոյն ցեղին արիւնը կը կրես, նոյն հաւատարմութեան, հնազանդութեան ու համբերութեան ոգին ունիս. որչափ որ առջեւդ թումբ կամ զժուարութիւններ յարուցուի, ճշմարտութիւնն է որ դարձեալ յաղթանակը պիտի տանի. դուն աշխատիր ու միշտ. հոգ չէ թէ անյարկի նեղութիւններ ալ երբեմն դէմդ տնկուին կամ քեզ ընկճեն, «Եւ որ համբերեսցէ իսպառ նա կեցցէ»: Հայ զինուոր. զինուորի ու մարդու բոլոր պարտքերով արժանաւոր մէկ նկիքերն եղիր զինուորականութեան. հայրենիքիդ, տանդ և Տէրութեանդ: Յարգէ՛ սիրէ՛, պատուէ. պատկառիր, հլու կեցիր պետիդ՝ ինչ դիրքի ու աստիճանի ու ցեղի ալ պատկանի. գիտցիր թէ տնիկա Օսմանցի է ու քեզի հրամայողն ու առաջնորդողն է, և քեզի սովորեցնողը. առածը կ'ըսէ «Պիր Էլիֆին տախի հազգը վար»: Ուղիղ ճամբան ու խոհեմ մտածումը լաւ է ու այդ է խոնարհութիւն, հեղութիւն, ու ասոնք ամէն խստութիւն, չարակամութիւն ու խտրականութիւն իսկ կը մեղմացնեն, կը չէզոքացնեն: Պիտի խոստովանինք թէ կառավարութիւնն իր

ոյժը, իր գանձին մեծ մասը գինուորին ու զօրանացին յառակացուցած է, ամէն տեղ շինութիւն, ամէն տեղ նորութիւններ ու հանգիստի համար կարգադրութիւններ։ Ըսել է ընդունուած է թէ զինուորը մասնաւոր յարգանքի. համակրանքի, սիրոյ արժանի է, թէեւ չպիտի կրնանք ըսել որ բոլորովին վերջին կատարելութեան հասցուած է և մանաւանդ ամէն պետեր ըմբռնած են Հաւասարութեան, Արդարութեան ու Ճշմարտութեան մեծ գաղափարը և կամ բոլորովին կարգ մը իրաւացի գոնզաւաներու պատճառը վերցուած է։ Բայց մասնաւոր պարագաներ, և երբեմն անտեղի դէպքեր չեն կրնար ընդհանուր կերպով գործածուած նորութիւններու ու դրութիւններու գովելի ընդունելութիւնը նսեմացնել. լաւ է որ պատսսխանատու բարձր վարչութիւնը քիչ մը աւելի լայնախոհ, աւելի ազատ ու անկաշիանդ մտածող ու գործող ըլլայ, և յարգուին իւրաքանչիւր տարրի զգացումները, աւանդութիւնները սովորութիւնները և ճշմարիտ արժանիքները որոնց վրայ իսկ տեսնուին, բարձրանան անխտրօրէն և ցոյց արուած կիրթ վերաբերումներ աւելի ազդու ու ապաւորիչ կ'ըլլան. Վստահ ենք թէ մին և թէ միւսը պիտի լրանան ու Հայ Օսմանցի զինուորն անգամ մը ևս ցոյց պիտի աայ իր տոհմային բարքն որ է՝ հաւատարմութիւն, պարկեշտութիւն, համեստութիւն, աշխատասիրութիւն։

Ս. Գիրքը կ'ըսէ թէ բարի ըլլալ չարթեր անչափ ու այնչափ, որչափ բարի ըլլալ ու բարիք գործելը. ըսել է մարդ իր նմանին ալ սովորեցնելու է ինչ որ ինք ունի, ուսումէն. Կըրթութենէն, ազնուութենէն, պարկեշտութենէն ու տառվ երկիցս լաւութիւն ըրած կ'ըլլայ. Թէեւ քիչ մը ուշ, բայց համբերատար ու յամառ հոգին կը հասնի նպատակին, ուրեմն բաժին հանեցէք անոնց, որոնք կը կարօտին։ Հայ Օսմանցի զինուոր, վե՛ր բռնէ ճակատդ ու բաց, ու հոդ ազգիդ փոքրիութիւնը մի խարաներ, երկչոտութիւնով չըլլայ որ կրունկ դարձնես, քամակդ ցոյց տաս փոխան կուրծքի. սխալ է միշտ

սա ու նա պատճառանքներով փախուստ տալը . լալիկանութիւնը կանացի բնաւորութեան յատուկ է , թէեւ անոցմէ շատերէն լսած ենք որ կը փափաքին իրենց տղաքը զինուոր ու սպայ տեսնել հայրենիքի ու տան պատուի ու պարծանքի պաշտպանութեան ապահովութեանն համար : Ուրեմն գնա՛ , գնա՛ Հայ զինուոր սիրելով հայրենիքդ , յարգելով ու հնազանդելով պետերուդ ու եղայրանալով անգամ մը ևս քեզի եղբայր եղող միեւնոյն Օսմանցին :

ՎԵՐՋ

